

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. D. K.**, zast. JUDr. Janem Burešem, Ph.D., advokátem, se sídlem Václavské náměstí 807/64, Praha 1, proti žalovanému: **generální ředitel Generálního ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2017, č. j. 44219-4/2017-900000-302, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 45, a opravnému usnesení ze dne 2. 8. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 52,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 45, a opravné usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 52, **se zrušují** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím podle § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ředitele odboru 40 Generálního ředitelství cel - Řízení lidských zdrojů ze dne 31. 5. 2017, č. j. 34886/2017-900000-405, o přiznání výsluhového příspěvku žalobci ve výši 36.601 Kč podle § 157 a § 158 zákona o služebním poměru.

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou městský soud výrokem I. rozsudku ze dne 12. 6. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 45, zamítl a výrokem II. rozhodl, že žádny z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Opravným usnesením ze dne 2. 8. 2019, č. j. 9 Ad 26/2017 - 52, městský soud výrok I. uvedeného rozsudku opravil tak, že rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2017, č. j. 44219-4/2017-900000-302, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Výrok II. rozsudku městský soud opravil tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě

nákladů řízení částku ve výši 15.342 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Jana Bureše, advokáta.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[4] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) podal proti uvedenému rozsudku i opravnému usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v níž namítal, že městský soud rezignoval na vypořádání žalobních námitek a jeho rozsudek tak je na samé hranici přezkoumatelnosti. Stěžovatel dále namítl nesprávné posouzení věci městským soudem a předestřel svůj právní náhled na věc.

[5] Žalobce ve vyjádření kasační stížnosti uvedl, že s kasační stížností nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Vyjádřil přesvědčení, že kasační stížností napadený rozsudek správně konstatoval nezákonnost rozhodnutí žalovaného.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a za stěžovatele v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. jedná zaměstnanec s vysokoškolským právnickým vzděláním. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Shledal přitom vadu, kterou se musel zabývat i bez návrhu.

[7] Kasační stížnost je důvodná, byť z jiného, než stěžovatelem namítaného důvodu.

[8] Podle § 54 odst. 4 s. ř. s., *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*

[9] V posuzované věci došlo k tomu, že opravné usnesení změnilo způsob, jakým bylo ve věci rozhodnuto, když změnilo původní rozsudek tak, že ruší rozhodnutí žalovaného, namísto jeho původního znění doručeného účastníkům, kterým byla žaloba zamítnuta (při ústním jednání městský soud naproti tomu vyhlásil, že rozhodnutí žalovaného se zrušuje). Takovouto změnu výroku rozhodnutí však nelze dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu podřadit pod zjevnou nesprávnost ve smyslu výše uvedeného ustanovení s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud totiž již v rozsudku ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS, judikoval, že *oprava výroku rozhodnutí nemůže spočívat v jeho nahrazení výrokem odlišného znění, neboť důvodem opravy výroku rozhodnutí podle § 54 odst. 4 s. ř. s. může být toliko písařská nebo početní chyba či nesprávnost, která je zřejmá.* V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že *„účastník řízení o žalobě ... může dosáhnout nahrazení jednoho výroku jiným pouze prostřednictvím kasačního soudu, který jediný je oprávněn zrušit rozhodnutí krajských soudů ve správním soudnictví a tyto soudy zavazovat k vydání nových rozhodnutí. Opravné usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s. však v žádném případě nemůže nahrazovat opravné prostředky a rozhodování kasačního soudu.“*

[11] Z výše uvedených závěrů Nejvyšší správní soud vycházel také v rozsudku ze dne 27. 2. 2013, č. j. 4 As 1/2013 - 21, v němž zrušil kasační stížností napadený rozsudek městského soudu v podobném případě, kdy Městský soud v Praze opravným usnesením „napravil“ rozpor mezi výrokem rozsudku o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a o vrácení věci žalovanému

pokračování

k dalšímu řízení, který byl vyhlášen při jednání soudu, a výrokem o zamítnutí žaloby obsaženým v písemném vyhotovení rozsudku. Stejným způsobem zdejší soud postupoval také v rozsudku ze dne 11. 7. 2019, č. j. 4 As 185/2019 - 34.

[12] Nejvyšší správní soud má určité pochopení pro postup městského soudu, který se pokusil vadu rozsudku spočívající v tom, že výrok se neshoduje s jeho odůvodněním, opravit postupem podle § 54 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedené ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu však vyplývá, že takovýto postup není možný. Napadené opravné usnesení je tedy nezákonné.

[13] Skutečnost, že výrok rozsudku městského soudu ve znění před vydáním opravného usnesení, neodpovídá jeho odůvodnění, představuje vadu nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS), ke které Nejvyšší správní soud přihlédl z úřední povinnosti podle § 109 odst. 4 téhož zákona. V odůvodnění rozsudku městský soud vysvětlil, že rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění. Výrokem napadeného rozsudku, jak předesláno, ovšem žalobu zamítl. Rozsudek městského soudu je tedy zjevně vnitřně rozporný.

[14] Vzhledem k tomu, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, nezabýval se již Nejvyšší správní soud námitkami stěžovatele směřujícími do věci samé, neboť v řízení o kasační stížnosti lze věcně posuzovat pouze přezkoumatelné soudní rozhodnutí.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] S přihlédnutím k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek Městského soudu v Praze i opravné usnesení zrušil, neboť je zjevné, že rozsudek i na jeho vydání navazující postup městského soudu spočívající ve vydání opravného usnesení je stížen vadou dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.).

[16] Podle § 110 odst. 4 s. ř. s., zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Na městském soudu tedy nyní bude, aby ve věci znovu jednoznačně rozhodl a své rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

[17] V novém rozhodnutí ve věci městský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu